

Til lovforslag nr. L 18. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 20. december 1996*)

Forslag

til

Lov om ændring af varemærkeloven og retsplejeloven

(Gennemførelse af TRIPS-aftalen, Trademark Law Treaty m.v.)¹⁾

§ 1

I varemærkeloven, lov nr. 341 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, affattes således:

»Indehaveren af en varemærket kan forbyde andre, der ikke har dennes samtykke, at gøre erhvervmæssig brug af tegn, hvis

- 1) tegnet er identisk med varemærket og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke tegnet er taget i brug, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er beskyttet, eller
- 2) tegnet er identisk med eller ligner varemærket og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art, såfremt der er risiko for forveksling, herunder at det antages, at der er en forbindelse med varemærket.«

2. I § 12, stk. 1, 1. pkt., udgår ordet »skriftligt«.

3. § 15, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Et varemærke er også udelukket fra registrering, hvis

- 1) det er identisk med eller ligner et ældre EF-varemærke, jf. stk. 2, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, for hvilke det ældre EF-varemærke er registreret, når det ældre EF-varemærke er velkendt i Den Europæiske Union og brugen af det yngre varemærke vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det

ældre EF-varemærkes særpræg eller renommé eller en sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé,

- 2) det er identisk med eller ligner et »vitterlig kendt« varemærke, jf. stk. 2, nr. 4, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er vitterlig kendt, når brugen af det yngre varemærke kan føre til, at det antages, at der er en forbindelse mellem mærkerne, og at brugen vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé eller en sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé, eller
- 3) det er identisk med eller kun adskiller sig uvæsentligt fra et varemærke, som på tidspunktet for ansøgningen, eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, er taget i brug i udlandet og stadig anvendes dér for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, det yngre mærke søges registreret for, og ansøgeren på ansøgningstidspunktet havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke.«

4. I § 15, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »til støtte for ansøgningen af det yngre varemærke:», hvis indehaveren af den ældre ret kan forbyde brugen af det yngre mærke.«

5. § 18 affattes således:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 89/104 EØF, EF-tidende 1989, L. 40, s. 1 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker.